

כמי שגונו הכל תחת מפתח אחד, ואותו המפתח גונו הכל בהיכל אחד. ואף על גב שהכל גונו בהיכל ההוא - העקר של הכל הוא באותו המפתח. אותו המפתח סוגר ופותח.

באותו ההיכל יש גנוזים נסתרין רבים אלו על אלו. באותו ההיכל יש שערים מעשה סתר, והם חמשים. נחקקו לארבעה צדדים והיו לארבעים [ס"א ותשעה]. לשער אחד אין צד, לא ידוע אם הוא למעלה אם הוא למטה [ס"א הוא למעלה הוא למטה]. ומשום כך אותו השער סתום.

בתוך אותם השערים יש מנעול אחד, ומקום אחד קטן להכניס אותו המפתח בו, ואינו נרשם אלא ברשם של המפתח. אין יודעים בו אלא אותו המפתח [ס"א של המפתח] לבדו. ועל זה הסוד בראשית ברא אלהים.

בראשית זה המפתח שהכל נסתר בו, והוא סוגר ופותח, וששה שערים כלולים בו באותו המפתח שסוגר ופותח. כשסוגר את אותם השערים וכולל אותם בתוכו [נ"א וכולא בתוכו], אז ודאי כתוב בראשית, דבר גלוי בכלל דבר נסתר. ובכל מקום ברא - זה דבר נסתר. סוגר ולא פותח. אמר רבי יוסי, ודאי זה כך, ושמעתי את המאור הקדוש (רשב"י) שאומר כך, שדבר נסתר הוא ברא, סוגר ולא פותח. ובעוד שהיה סוגר במלת ברא, לא היה העולם ולא התקנים, והיה מכסה על הכל תה"ו. וכששולט התה"ו הנה, אין עולם ולא מתקנים.

כתי אותו המפתח פותח שערים ומזדמן לשמוש ולעשות תולדות? כשכא אברהם, שכתוב אלה תולדות השמים והארץ

גניז כלל בהיכלא חדא, ואף על גב דכלל גניז בההוא היכלא, עקרא דכלל בההוא מפתחא הוי. ההוא מפתחא סגיר ופתח.

בההוא היכלא אית ביה גניזין סתימין סגיאיין אלין על אלין. בההוא היכלא אית תרעין עובד סתימו ואנון חמשיין. אגליפו לארבע סטריין והו ארבעין (ס"א ותשע). חד תרעא לית ליה סטרא, לא ידיע אי הוא לעילא, אי הוא לתתא (ס"א איהו לעילא איהי לתתא). ובגין כך ההוא תרעא סתים.

גו אינון תרעין אית מנעולא חדא, וחד אתר דקיק לאעלא ההוא מפתחא ביה, ולא אתרשים אלא ברשימו דמפתחא, לא ידיעין ביה אלא ההוא מפתחא (ס"א דפתחא) בלחודוי. ועל רזא דנא בראשית ברא אלהים.

בראשית דא מפתחא דכלל סתים ביה, והוא סגיר ופתח, ושית תרעין כלילן ביה. בההוא מפתחא דסגיר ופתח. בד סגיר אנון תרעין וכליל לון בגויה (נ"א וכלל בגויה) כדין ודאי כתיב בראשית מלה גליא בכלל מלה סתימאה. ובכל אתר ברא מלא סתימאה איהו, סגיר ולא פתח.

אמר רבי יוסי ודאי הכי הוא, ושמענא לבוצינא קדישא דאמר הכי, דמלה סתימאה איהו ברא סגיר ולא פתח. ובעוד דהו סגיר במלה דברא, עלמא לא הוי ולא אתקיים, והו חפי על כלל תה"ו, וכד שלטא האי תה"ו, עלמא לא הוה, ולא אתקיים.

אימתי ההוא מפתחא פתח תרעין ואזדמן לשמושא ולמעבד תולדין בד אתא אברהם דכתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ותנינן באברהם. ומה דהוה כלל

וּבְכִדּוֹן עֶבֶד תּוֹלְדוֹת וְנִפְקַן שְׂמָא שְׁלִים מָה  
דְּלֹא הָוָה קָדָם דִּנָּא, הָדָא הוּא דְכִתְיִב  
אַלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם, כְּלָהּ  
הוּא תַלְיִין עַד דְּאַתְבְּרִי שְׁמִיָּה דְאַבְרָהָם. כִּיּוֹן  
דְּאַשְׁתָּלִים שְׂמָא דָּא דְאַבְרָהָם, שְׂמָא קִדִּישָׁא  
שֶׁל אַבְרָהָם. כִּיּוֹן שְׁנִשְׁלַם הַשֵּׁם הַזֶּה שֶׁל אַבְרָהָם, נִלְ